

Östra Finland.

Tidning för medborgerliga intressen och lokalblad för Wiborg.

Hufvudredaktör: GABR. LAGUS.

N° 294.

Måndagen den 17 December.

1883.

Utgifves hvarje helgfri Måndag, Onsdag och Fredag samt halft blad Tisdag, Torsdag och Lördag på f. midd. — Prenumeration emottages i Wiborg uti tidningens tryckeri Biskopsgatan N:o 6 med 12 mk för helt, 6 mk 25 p. för halft, 3 mk 25 p. för fjerdedels år och 1 mk 25 p. för en månad. — För prenumeranter i landsorten 15 mk 97 p. för helt, 12 mk 28 p. för fjerdedels, 8 mk 32 p. för halft och 4 mk 85 för fjerdedels år. — Prenumeranter i Ryssland hvilka lämpligast vända sig till redaktionen: 6 rub för helt, 4 rub 75 k. för fjerdedels, 3 rub 25 k. för halft och 1 rub 75 k. för fjerdedels år. — Annonser emottagas bladet tryckeri å 10 p. petitråd eller motsvarande utrymme och å 1sta sidan å 15 p. — Under 40 p. införes ingen annons. — Tidningen hembäres i fästningen, nystaden och P-burgska först., samt utdelas i Kron S Anné i handl. Schavoronkoffs salubod och i Wib. först. i apoteket.

IVAR SCHRÖDER, Advokat i Finland.

Adress: Wiborg.

Östra Finland.

Tidning för medborgerliga intressen och lokalblad för Wiborg.

Hufvudredaktör: GABR. LAGUS.

Tidningen utgifves under nästkommande år 1884 liksom under detta hvarje helgfri dag, Måndag, Onsdag och Fredag i helt samt Tisdag, Torsdag och Lördag i halft ark.

Planen bliver densamma som förut, och kommer bladet följaktligen att innehålla artiklar i politiska, sociala och litterära frågor, politiska underrättelser, korrespondenser från flere ut- och inländska orter, historiska och belletristiska skizzer, ortsnöter och följetong.

Prenumerationspriset utgör i Wiborg likasom förut

För helt år 12 Tmg.
" fjerdedels år . . . 9: 25.
" halft år 6: 25.
" quart år 3: 25.
" en månad 1: 25.

För prenumeranter i landsorten tillkomma de sedvanliga postafgifterna.

Prenumeranter i Ryssland behagade vända sig direkte till redaktionen eller till hr A. Lindebergs bokhandel i St Petersburg, Малая конюшенная № 5. De ha att erlägga

För helt år 6 rub.
" fjerdedels år . . . 4: 75.
" halft år 3: 25.
" quart år 1: 75.

KUNGÖRELSE.

Uti Magistratens kungörelse, rörande val af nio Stadsfullmäktige för de tre nästföljande åren, utfärdad den 3 i denne månad och införd i stadens tidningar, har af misstag influtit att Herr Carl Rosenius vore i tur att från stadsfullmäktiges antal afgå, men bör vara Herr Carl Borenus, hvilket härmedelst rättas. Wiborgs Rådhus, den 12 December 1883.

På Magistratens vägnar:
J. G. HEINRICIUS.
Th. Aschan.

TILL SALU.

Katharinegatan N:o 8.

FILIAL

af Tapisserie-Magasinet

A. A. BOETZ

i St Petersburg,

Hof-leverantör åt H. K. H. Storfurstinnan

ALEXANDRA JOSEFOWNA,

rekommenderar härmedelst sitt lager af alla till en tapisseriehandel hörande artiklar, samt nyinkomna trädvaror, såsom: Käppställningar, Cigarrskåp, Garderobhallare, Handdukhallare, Klockhallare m. m.

Obs. !!!

Torr Björkved levereras billigt af
J. & A. Wiklund.
Katharinegatan N:o 150.

A. J. NYMAN, Advokat i Wiborg.

Passande julklappar!

Verkligt goda och billiga

Yllevaror

uti

AINA EKBERGS filial.

Katharinegatan N:o 9.

JULUTSTÄLLNING

hos

M. IVANOFFSKY.

Julutställning

af

Konfector, passande till julgranen,
Knallbonbons med surpriser,
Vackra Cartonager,
Silverglitter, perlor,
Julljus & Julljusstakar.
Krimiska Äppel, Vindruvor, Päron, Nötter, Krukrussin, Fikon etc., etc., i stort urval,

hos

M. I. Schavoronkoff.

Hos Urmakar F. ELFSTRÖM:
Ur af god kvalitet,
D:o Kedar.

Ett skåp, en kommod, en trymeaux. Närmare hos
M. Ivanoffsky.

DIVERSE.

Åstundas låna:

Nu genast 1,000 å 4,000 Fmk mot god säkerhet o. 6 % årlig ränta samt 3 månaders uppsägningstid. Förseglade anbud under sign. — n — r inlemnas å detta blads kontor.

Tvenne klädsömmerskor

erhålla nu genast arbete hos
Lisa Lindvall.
Kommerserådinnan Wahls gård.
Nystaden.

Åstundas låna.

4,000 mark mot första in-teckning i en i Wiborgs socken belägen egen-dom. Närmare å Ivar Schröders advokat-kontor.

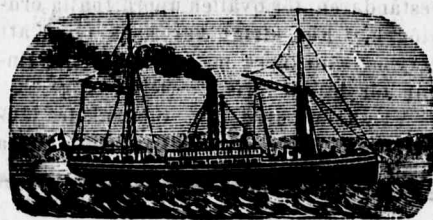
Juridiska uppdrag

ombesörjas af undertecknad. Wiborg, den 29 November 1883.

Gustaf Sjöström,

Vicehäradshöfding.

Post- och telegraf adress: Wiborg.

Ångfartyget

EXPRESS

afgår från Hangö till Stockholm hvarje Lördag afton och återvänder från Stockholm hvarje Onsdag middag. Närmare meddela i Stockholm v. Konsul Möller och i Hangö Carl Korsman.

K. Wiborgs hofrätt har den 14 innevarande december beviljat tillförordnade domhafvanden i Rantasalmi domsaga ledighet från och med den 22 i denna månad till och med den 5 nästinstundande januari samt tillika förordnat hofrättsauskultanten Viktor August Krogerus att domarembetet i sagde domsaga under tiden förestå.

Kröningsjetoner. H. exc. generalguvernören har hitsändt femtiotvå silfverjetoner, präglade till minne af Deras Majestätens krönning i Moskva den 27 sistviktne maj för att tillställas presidenten, vicepresidenten, hofrättsråden och assessorerne i k. hofrätten, länets guvernör, landsekreterarne och landskamrerarne, värnepliktige betaljonens öfverste och öfverstelöjtnant samt fyra kompanichefer, samtliga borgmästare, senaste landtdagsmän och ännu åtskillige andre personer.

Kyrkokonserten i går till förmån för ett välgörande ändamål hade att bjuda på många vackra saker och publiken är säkert fröken Anna Forstén och hennes elever tacksam för det beredda tillfället att få höra god allvarlig musik. Vid konserten biträdde utom hr Sörensen, som spelade orgeln, hr Grau (violoncellist) och Siegel (violi-

nist), medlemmar af hr Sörensens orkester.

Val af nio stadsfullmäktige försågar i morgon intör magistraten från kl. 10 f. m.

Vid handelsgilletts möte i lördags diskuterades frågan om det till torsdagen den 20 dennes utsatta valet af kommunens förtroendemen i de blifvande taxerings- och pröfningsnämnderna för nästa år och emedan något allmänt möte ej blifvit hållet för uppgörande af förslag till kandidatlista, tog sig handelsgillet friheten föreslå nedanstående:

Till taxeringsnämnden:

Näringsidkare:

Aleneff, F. N., handlaade.

Blohm, J., d:o.

Berkan, P., forman.

Dippel, W., handlande.

Räsänen, F., skräddare.

Gårdsägare:

Ahrenberg, C. E., vicehäradshöfding.

Holmsten, E., handelskontorist.

Nyqvist, J., tulluppsyningsman.

Westlund, J. G., sadelmakare.

Wolff, E., handlande.

Löntagare och annan inkomst:

Hellsten, S. E., bokhållare.

Hynén, O., folkskoleinspektör.

Sesemann, J., konsul.

Tommila, G. A., tolagsbokhållare.

Akerman, D. W., hofrättssekreterare.

Till pröfningsnämnden:

Becker, B., handlande.

Clouberg, O., d:o.

Clouberg, L., hofrättsassessor.

Gallén, F., mekaniker.

Hackman, W., konsul.

Hornborg, N. K., kofrättsråd.

Hoving, W., bokhandlare.

Ivanoffskij, W., handlande.

Jäppinen, F., forman.

Kumlin A., hofrättsnotarie.

Lindström, J., handlande.

Rosenius, C., kommerseråd.

Sandman, G. Z., kapten.

Strömborg, G. J., doktor.

Ullberg, C. J., målaremästare.

Zilliacus, N. A., magister.

Revisorer

Hagman, G., konsul.

Frank, Chr., handlande.

Fabritius, A., råtmästare.

Suppleanter.

Lindström, J., kontorsskrifvare.

Hellman, John., hofrättssekreterare.

Degerman, G. V., handlande.

Sjelfmord af våda. Soldaten vid det i Kymmene fästning stationerade Irkutska infanteri-regementet Roman Pauloff har natten mot den 4 dennes af misstag intagit stryknin med den påföljd att han kort derpå under svåra plågor afled. Hans mening var att intaga chinin för att häfva en plågsam huvudvärk, men misstog sig om flaskan och intog stryknin. Kort efter nedsväljandet af gifvet ytrade han till en kamrat att han möjligen intagit för mycket chinin då den förorsakade honom så svåra plågor.

En farlig son. Godsförvaltaren å general S:s frälshehemman i Nykyrka socken, hos hvilken hans son en längre tid vistats utan pass och derunder fört ett i högsta grad oregerigt lif, har varit nödsakad att anlita kronobetje-

ningen å rten för att slippa sonen, hvilken, utom att i druckett tillstånd hafva på det skamligaste skymfat sina föräldrar, hotat tända eld på fadrens bostad, misshandlat sin syster och med knif hotat sina föräldrar. Gynnaren har blifvit tagen i tingsligt förvar och införfassats till härvarande länehäkte för att vid vederbörlig domstol svara för sina handlingar.

Afsked. Medicinalstyrelsen har på derom gjord anhållan beviljat doktorn A. Palmberg afsked från hans befattning såsom lasarettsläkare i Wiborg.

Universitetet. I förgår aflades offentlig kameral-examen af stud. K. Jäppinen, vib.

Finska militären. Å finska militärens reserv är den 12 dennes placerad majoren vid 17:e, Wolhynska, h. k. h. storfursten Konstantin Nikolajewitschs dragonregimente Järnefelt.

Utnämnd. Till andre trafikdirektörs-assistent vid jernvägsstyrelsen torde ingenjör K. G. Standertskjöld vara utnämnd.

Diverse inhemska notiser. I anledning af gjorda förtäringar efter ledare för rofjärsjagter i vissa delar af landet har senaten anvisat guvernörerne i Tavastehus, Åbo och Nylands län att vid behof vända sig till direktorn för Ewigs forstinstitut i afseende å lukaschen Isotoffs beordrande till ledare för nämnda jagter. Isotoffs resekostnader och traktement utgå från allmänna medel. (N. P.) — Ett filialkontor af Finlands bank kommer, enl. bankfullmäktiges af senaten numera godkända framställning, att tillse vidare, dock endast för en tid af fem år, från den 1 nästkommande juni inrättas i Joensuu. (N. P.) — Finlands banks agenturer i Sordavala och Kexholm, hvilka åliggande inskränkt sig till in- och utvevling af finkst mynt, skola enl. bankfullmäktiges af senaten godkända framställning indragas. (N. P.) — Ett pris af 500 mark är af generalguvernören anslaget af författaren af den bästa täflingskriften „handbok för reservmännen“. Skrifterna böra insändas till betälhafvarestyrelsen inom d. 1 jan. 1885. (N. P.) — Elektrisk belysning inomhus torde vara påtänkt af assessor D. J. Wadén att införas i H:fors. (N. P.) — Landthandlanden i Saisalo W. Lönnroths hustru framfödde för par dagar sedan tre gosseborn. (N. P.) — Firman C. G. Wolff i Wasa uppsade i måndags den 10 dennes sina handelsrättigheter. (Wbl.) — Handl. K. Bogdanoffs gård i Tavastehus har genom köp öfvergått i fiskal Nymans ego för 26,500 mark. (N. P.) — F. d. guvernören i St Michels län, generalmajoren vid generalstaben Nordenstieng är den 13 dennes befordrad till generallöjtnant med afsked ur militärtjensten och rättighet att bära uniform. — Jernvägsstaterna, hvilka hittills grausats och stadsfästs af senaten, skola enligt till denna nytigen anländt reskript från och med år 1885 öfverlemnas till H. M:s egen stadfästelse. (N. P.) — I förgår klockan 1/25 på e. m. bief en torpare från Matku hemman nära Forsas station af tåget n:o 52 en verst från Urdiala å Forsas till öfverkörd och ibjälkrossad. (N. P.) — Snö har i Kuopio-trakten emåningom fallit så mycket

att der är slädföre. Afven utmed isen kan man färdas kortare sträckor, berättar Savo. — Hr A. Edelfelt befinner sig för närvarande i St Petersburg, der han är sysselsatt med att porträttera furstinnan Demidow af San Donato, född Trubetskoi; porträttet blir halffigur i en dyrbar kostym. (Hbl.)

Litet om balerna i Wiborg i forna dagar.

Afsigten med denna uppsats är egoistisk. Jag vågar nemligen hoppas att mången gammal person i vår landsdel genom den skall känna sig lågad att i tankarne ännu en gång genomgå sin ungdoms balminnen och sedan låta meddela mig resultaten. Jag tänker att det lilla, jag har att berätta, skall gifva deras redan kanske svikande minne mången stödjepunkt och mången vänligt öfverraskande påminnelse. Jag talar icke för de unga, utan endast för de gamla, de mycket gamla, och den, som icke fyllt åttio år eller åtminstone 75, gör klokast i att icke läsa det följande.

Det finnes lyckligtvis en mycket vigtig urkund att tillgå beträffande balerna i vår stad under de första decennierna af detta sekel, och skulle den, som jag hoppas, kunna kompletteras och färgläggas genom af minnet bevarade traditioner, så vunnas säkerligen en upplysande och intressant bild af det forna sällskapslivet i vår stad, ett sällskapsliv så mycket märkligare som dess väsende var beroende af flera skilda nationella och historiska omständigheter. Ja så mäktig är den magt, som världshistorien utöfvar, att den gör sig gällande inom alla gebit af det mänskliga samfundet, de stora lika väl som de små, och det är ett af de mest utmärkande dragen hos vår tids historieforskning att den genom samlande af alla de former, hvori en tids kultur tagit uttryck, söker vinna klarhet i grundvilkoren för densamma. Frågorna om hvarför den eller den klädedräkten med dess alla skenbart tillfälliga accessoirer på den eller den tiden kommit i bruk, hvarför den eller den dansen, det eller det sällskapsnöjet då eller då kommit en vogue, leda nästan alltid till vigtiga politiska eller kulturhistoriska fakta.

Mätte mina vördnadsvärda läsare och läsarinor icke förskräckas öfver mina ord. Min mening är icke att förelägga Eder några historiska spösmål, jag har endast velat antyda att livets skenbart tillfälliga former ofta innebära något mer än de vid första ögonkastet synas innebära, att det icke är någon barnslig eller fäfäng möda att söka påminna sig huru man dansade och klädde sig i sina unga dagar. Den så allmänna klagan, till hvilken också jag måhända, liksom alla gamla under alla tider, gjort Eder skyldiga, att det dock

var roligare och bättre förut än nu, har visserligen sin rot i livets och dess formers ständigt försligande utveckling, hvarmed endast släktet, icke individen, kan hålla jemna steg. Man känner sig missnöjd med tiden, emedan man, ju äldre man blir, dess mera får sakna allt det hvarvid man fordom vant sig och ser former uppstå och vinna herraväldet, för hvilka innersta grund och orsak man medvetet eller omedvetet känner sig främmande.

Nu nog med alla preludier och till saken!

För en tid sedan tillställdes mig genom vänlig bemedling en i grönt marokin inbunden foliobok med titel „Regeln för die Wiburgs Tanz Gesellschaft 1815“, och det är just dess innehåll, för hvilket jag vill redogöra och som jag hoppas att skall förmå Eder att sända mig svar på de direkta frågor, jag i slutet af denna uppsats är närmast framställa.

I inledningen i det på tyska affattade och af översättningar till svenska och ryska åttiofjörda reglementet uppgifves, att danssällskapet äfven förut i staden existerat. Om dessas karaktär saknar jag dock hvarje underrättelse. Troligt är att de varit af mera enskild natur och att man nu eftersträfvat större sammanslutning än för, hvarföre åtskalven en publikation hade utsändts om aktieteckning och ett allmänt mötes hållande. På detta möte hade äfven 6 föreståndare, två militärer och fyra civila, utvalts och är det nu dessa, som uppgjort det nämnda reglementet „zur Aufrechterhaltung der in einer jeden wohlanständigen Gesellschaft nöthigen Ordnung und zur Vorbeugung der zur Störung des von der Gesellschaft mit diesen Versammlungen beabsichtigten geselligen Vergnügens, entstehen können den Missverständnisse“. Dessa sex föreståndare, hvilka man sannolikt får anse såsom sällskapets upphöfsmän, voro: P. v. Gerschau, L. Klemmert, J. Rosenius, Joh. Thesleff, C. I. Wiberg och G. J. Heyno.

Man måste erkänna att dessa föreståndare på ett utmärkt sätt löst sin uppgift och att de åstadkommit ett reglemente, som i fullständighet och noggrannhet får söka sin like. Till hvilken grad de haft afseende på alla tänkbara omständigheter framgår ur följande:

§ 1 bestämmes att balernas antal årligen skall blifva 15. Inträdesavgiften för första året utgör 25 rubel banko för att salen måtte kunna anstaudigt inredas, men för de följande åren skall afgiften af sällskapet särskildt stadgas.

De följande paragraferna äro af mindre intresse, men så mycket mera karaktäristiska den 5, 6 och 7:de, som bestämma om herrarnes kostym samt ordningen vid dansen. Ingen fick uppträda i långa byxor eller s. k. chari-

vari öfver stöfvarne. Dock skulle undantag göras med officerare vid flottan, emedan denna dräkt hör till deras mundering, likvisst med det förbehåll att de, om de ville uppträda i dansen, skulle vara i skor. Förbudet var äfven för alla att dansa i sporrar och utan handskar eller i färgade sådana, på det damernas klädningar icke måtte fläckas. För att åter undvika hvarje oordning i dansen, skulle för hvarje gång en af föreståndarne öfvertaga direktionen. Denne skulle sedan åt de kavaljerer, som anmälde sig till en dans, lemna 32 nummerade biljetter. Men för att dansen icke genom dermed förenad öfveranstängning skulle blifva ett för halsen skadligt nöje, så skulle det dansas i två kolonner, nemligen sexton par i hvardera. Dessa kolonner kallades A och B. Den som efter anmälan hos dirigerande föreståndaren erhöill rätt att autöra kolonnen, kunde också efter sitt godtycke bestämma turerna, och en hvar af de dansande, som sökte förändra desse, var förfallen till ett vite af 5 rubel. Den, som lemnade kolonnen förrän sista paret dansat ut, fick betala samma plikt.

I paragrafen om de danser, som skola förekomma, bestämmes att hvarje assemblé skall börjas med en polonaise (i svenska öfversättningen kallad pålskal), som ej bör räcka öfver en timme. Derpå följa två kontradanser eller anglaiser och ecossais; sedan två ryska och en fransk quadrille, derefter ater en polonaise o. s. v. efter den angifna ordningen.

Några ovanligare danser fingo ej komma i fråga förrän efter första afdelningen och med föreståndarens tillåtelse. Icke heller fingo flere än sex quadriller dansas på en gång och skulle de alla samtidigt börja och sluta. Afvensä var det för ynglingar under 15 år förbudet att ställa sig i kolonnen med de fullväxtra utan föreståndarens tillåtelse.

Bufetten omhänderhades af ekonomen och skulle han der med biträde af föreståndaren för qvällen upprätthålla ordningen. För öfrigt var hans pligt att betjena sällskapet med goda förfriskningar för billigt pris.

Vi skola härnäst få se huruledes längre fram diverse modifikationer i detta reglemente infördes.

(Slut följer.)

Från Petersburg telegraferades till oss i lördags: Enl. rikskontrollens berättelse öfver effektueringen af riksbudgeten för år 1882 utgjorde de ordinarie utgifter 711,156,862 och inkomsterna 708,668,331 rubel, således deficit 2,488,531 rubel, samt de utomordentliga utgifterna 77,214,309 och inkomsterna 28,014,415 rubel, således deficit 49 milj. 199,894 rubel, och hela deficiten 51 milj. 688,425 rubel.

Från Zaritzin meddelas att Wolga

frusit och att årets fiskafänge är mera gifvande än tjolårets.

I går emottogo vi följande telegram: Den nyutnämnde franske ambassadören, general Appert, anlände i går.

Med anledn. af första ryska boktryckaren Fedorovitschs 300 års jubileum hölls i dag i katedralen i Kieff en själmessa.

Till Fedorovitschs minne hölls i dag en själmessa vid hans graf och i det i Ivan III:s tid grundade boktryckeriet i Moskva. Arkeologiska sällskapet samt sällskapet för tornminnen och boktryckare jemte arbetare voro närvarande. Vid dinern utbragtes toaster för Kejsaren, storfurstsen Sergei såsom varande sätarkassans hedersföreståndare, för boktryckerikonstens framgång och typografarbetarne. 11 tusen rubel samlades för en minnesvård åt Fedorovitsch.

Franska kammaren har med 325 röster mot 191 afböjt Raspails förslag att upphäffa beskickningen vid Vatikanen. Medan de franska ultramontana bladen fortfarande hota republiken, att påfven skall återkalla sin nuntius, monsignore Rende, agiterade de radikala för, att Frankrike skulle förekomma påfven och upphäffa ambassaden. Nu hafva landets representanter icke gått in derpå, ej heller ligger det i påfvens intresse att bortkalla Rende och derigenom förbereda ett upphäfvande af konkordatet. Ty ännu ger franska budgeten 55 miljoner om året åt katolska kyrkan.

Mellan legitimisterna och orleanisterna har en ny förbittrad strid utplågats. Det legitimistiska bladet „Gazette de France“ vill allt ännu icke omvända sig till den allmänna omröstningen, och de andra rojalistiska organen hafva likaledes mycket att anmärka mot det program, grefvens af Paris anhängare förfäktat. „Soleil“, orleanisternas organ, ser sig derför nödsakadt att afgifva en förklaring, i hvilken förekommer en variation af Thiers' bekanta uttalande, att republiken skall vara konservativ eller alldeles icke vara; „Soleil“ säger att monarkin kan existera blott om hon är konstitutionel, modern och folklig. Bladet menar att en regering ej kan äga bestånd i Frankrike utan den demokratiska allmänna rösträtten. Sak samma om man har republik, monarki eller kejsardöme, ett är oundgängligt: allas likhet inför lagen och inför valurnan.

Tyska kronprinsens förestående besök i Rom synes förorsaka en viss ångslan inom de liberala kretsarne i Berlin. „Det är intet tvivel“, säga somliga, „att furst Bismarck rustar sig till ett stort slag.“ Andra mena, att man står gentemot en af de största öfverraskningar och att ej det ringaste hopp är för handen att denna öfverraskning skall bli angenäm. Man skattar åt den fina åtskilnad, som

„Nordd. Allg. Ztg.“ i sin första demen-ti gjorde mellan besöken i „första hand“ och „andra hand“; men tviflar ej mera på att Vatikanen är det direkta målet för resan, endast deröfver är man ej på det klara, om påfven redan bjudit något, hvarpå biskopens af Limburg benådning är det första svaret och kronprinsens besök det andra, eller om Leo XIII först genom besöket skall liksom trugas att dokumentera sin fredsfridighet.

Af särskildt intresse är den i Berlin lifligt diskuterade frågan om påfven, ifall han emottager kronprinsens besök, för första gången sedan 1870 skall lemna Vatikanens „fängelse“ och ådägga ett motbesök. Ett dylikt steg vore en vändpunkt i den påfliga politiken.

De engelska statsmännen göra nu, såsom vanligt vid årets slut, parlamentariska rundresor i provinserna. Skattkammarskanslern Childers och statssekreteraren för Irland Trevelyan hafva nyligen talat inför sina respektive valmän, den förre till förmån för den nya armeorganisationen, den senare icke mindre optimistiskt öfver de irländska förhållandena. Oppositionsledaren lord Salisbury utbreddes sig på den konservativa föreningens i Hertfordshire årsbankett öfver den parlamentariska reformen och hänviste på faran af de många olösta sociala frågorna. Beträffande valreformen skall Gladstone gifvit sina kolleger i kabinettet rådet att vid nästa session allra först framlägga förslaget om denna valreform, hvars antagande skall göras till en kabinetsfråga.

Sedan Goschen för sin närsynthets skull afsagt sig den honom erbjudna talmansposten i underhuset, har Arthur Peel antagit densamma. Han är en yngre son till den berömda sir Robert Peel, liberal deputerad för Warwick och det liberala partiets „inupskare“ (whig-per-in.)

Parlamentet är inkalladt till den 5 februari.

Från Pest skrifves: Sedan greve Andrassy utbytte ungerska ministerpresidentskapet mot en utrikesministerpost, har han athållit sig från hvarje deltagande i Ungerne inre frågor. Nu synes han emellertid vilja uppgifva sin hittillsvarande passiva hållning, i det han i går i öfverhusets utskotts-session framträdde med ett stort tal i frågan om civiläktenskap mellan kristna och judar och deri gick kardinal Haynald och biskoparne hårdt om lifvet. För hans ställning som „framtidens man“ är det betecknande, att tidningarna dagligen veta berätta något om det intima förhållandet mellan konungen och greve Andrassy, som af monarken behandlas som husvän och af honom föredrages framför hvarje annan. För Tisza är det angenämt, att Andrassy beslutit att åter intaga sin gam-

Krämaren från Illiez.

Roman

af
ROBERT SCHWEICHEL.

(Forts. från nr 292.)

„Jesus Maria!“ upprepade hon och höjande på Solanges hufvud, frågade hon: „Och nu håller du väl också af mig?“ Solange svarade endast med blickar. Modren kysste henne på pannan med skalfvaude läppar och tryckte hennes hufvud till sitt bröst. Hennes tårar runn ned på Solanges hår och, glidande ned på knä framför modren, bad dottern med låg röst:

„O moder, välsigna mig!“ Denna lade sina händer på Solanges hufvud. Begge greto.

Slutligen steg Solange upp och kysste modrens händer. En ren, helig glädje värmdes hela hennes väsen.

„Ack“, sade modren, „om Charles nu också vore här, så skulle jag ingenting mera önska! — Men jag vill icke nu tänka derpå“, tillade hon och sträckte ut handen emot Solange samt drog henne ned på stolen bredvid sig. „Berätta för mig huru Roland kom sig att fria“.

Solange visste knappast sjelf huru detta gått till.

I detsamma ringde kyrkklockorna för första gången, och straxt derpå inträdde Verbier i hvardagsrummet.

Solange förde det svalnade kaffet ut i köket, för att värmas. Fadren gick efter henne och hviskade:

„Hör du, groda! Mor behöfver icke få veta hvar vi voro i natt“.

„O, jag kan nog vara tyst, fader!“ försäkrade hon.

„Det är bra“, skattade han, „och jag skall icke heller omtala att du var ute efter påskvatten. Lika bröder, lika mössor, och som man bäddar, så får man ligga“.

Roland hade rätt; den gamle var i dag ganska munter, så munter som han icke varit sedan Charles afresa.

„Som det i dag är påskdag“, sade han vid frukostbordet, „så skall jag berättat någonting nytt för er. Krambuden här bredvid gifver jag på båten. — Nå, du behöfver icke blifva skräm, vände han sig till sin hustru, som under dessa ord åter besvarade ett olyckligt infall. „Den affären må fortbestå så länge den räcker. Du kan nog ensam betjena människorna med att väga åt dem peppar, salt o. d. I går åfsten hittade jag på någonting bättre, lika som Saul, som gick ut att söka en äsna. Borenaz' smedja här midtemot blir

allt större och större, der finnes fullt upp att göra och der behöfves någon, som ombesörjer skrifvelsorna samt då och då reser ut till landet. Och denne någon, det blir jag. Nå, jag har ju alltid sagt att om Roland och jag engång komma tillsammans, så blir det någonting utaf! Ett par sådana karlar som vi skall man få söka här i Illiez. Och väl betalad skall jag också blifva, det har Roland sköfvt. Jernet bör smidas så länge det är varmt“.

Mor och dotter vexlade en glad blick.

„Morgonstund har guld i mun!“ skämtade den gamle fortfarande. Han hade åter planer i hufvudet. Om Roland utförde dem så kunde de icke misslyckas. Lyckligtvis var Roland icke den man, som genom Verbiers plauer lät leda sig ur spårén.

Solange gick emellertid att kläda sig till kyrkogången. Hon gjorde det med mera omsorg än annars, och då hon med bönboken och rosenkransen i handen tillsammans med föräldrarna begaf sig till kyrkan, så var hon lika ljuf och skär åt äse som en ros. Den lyckliga kärlekens förskönande fläkt omsväfvade hela hennes väsen.

Roland hade väntat på henne utanför smedjan, och lika som morgonen före skådespelets uppträdande, så hemtade han också i dag åt henne en rosenbukett från kusinen. Solanges kinder an-

togo vid hans åsyn en starkare rodnad än blommorna. Med hvilken blick hon tackade honom! Huru lycklig och stolt han såg på henne! Med högt uppburet hufvud, med jemna och lätta steg gick hon vid hans sida. Hon bar den mörkröda bandkronan med gyllene spetsar på de svarta, tjocka flätorna såsom en drottning.

„Min älskade“, hviskade hon under vägen, „har du också tänkt på att det i dag är Jeans första kyrkogång?“

„Jag har icke tänkt på någonting annat än på dig“, svarade han. „Men jag skulle i dag icke kunna önska ondt åt någon själ“.

Mycket folk stod utanför kyrkan, både män och kvinnor. De väntade att få vara med om de begge rivalernas försoning. Jean var redan der och pratade muntert med Babette. De undrade om hon väl på påskmorgonen hade rymt undan för hans kyss. Så snart hon blef varse Solange, sprang hon emot henne och helsade på henne med strålände ögon. Från Jeans ännu något bleka ansigte var plötsligen all munterhet försvunnen. Menniskorna, som samtalat om vädret och utsigterna för året, förstummades plötsligen. Roland gick fram till Jean, som stod der med sänkta blickar och mulen uppsyn, och sade, i det han bjöd honom sin hand: „Förlåt och glöm!“

„Jean berörde tveksamt hans hand, i det han såg åt sidan.

„Nej“, inföll Roland, „sådan är icke min mening! Jag har aldrig haft orsak att vara förtörnad på dig, och jag är det icke heller. Men om du icke vill taga emot min hand —“

Jeans blickar voro fästade på Solange och Babette. Den förra såg vänligt bedjande på honom och Babette gjorde betydelsefulla minir åt honom. Han måste skrita deråt och, kraftigt skakande den framsträckta handen, föll han Roland i talet: „Ja, glöm och förlåt också du!“

Nu framträdde äfven Solange och lyckönskade honom till hans tillfrisknande. Han rodnade och med något tvungen munterhet sade han: „Nå, jag har stått ut med mången puff för din skull, men en så hård hand som Roland har ingen haft“.

„Du skall väl ännu lära känna en“, inföll Babette och höll sin lilla knytnäve tätt för hans ögon. Han fattade uti den och tryckte den uti sin hand, så att Babette ropade till. De omkringstående skattade.

I kyrkan började orgeln att ljuda. Långsamt gingo de församlade in i Guds hus. Solange helsade sin Roland ännu engång med ögonen och gick fram till koret.

Så vackert som i dag hade Solange

la pest som monarkens förtroendeman. Antagligt är, att det i första rummet var nationella skäl, som förmådde Andressy dertill, då på senare tider vid hofvet gjort sig gällande vissa antimagyariska inflytanden, hvilka greve Andressy synes vara den lämpligaste mannen att bekämpa.

Dyrbart bibliotek. I London afslutades i dessa dagar auktionen på det stora bibliotek, som mr Beckford samlat under ett halft århundrade. Denna boksamlings värde bestod dels i dess stora mängd sällsynta tryckalster, dels i de dyrbara banden. En sådan bokskatt har aldrig förr gått under klubbar. Försöket att bibehålla biblioteket osklingradt lyckades ej, enär samlarens arvingar hade tillbakavisat t. o. m. ett anbud på 30,000 pund. Följden visade att de hade rätt, i det auktionen gav mera än dubbla summan. Biblioteket försålades i fyra afdelningar under fyra skilda terminer sedan juli senaste år och inbragte inalles 73,551 pund. Denna summa har hittills icke haft sin like i bokauktionernas historia och låter förklara sig deraf, att för enskilda böcker betalades de högsta hittills kända pris. Också har de senaste årens värdet af de konstnärligt utförda banden betydligt stigit. Det högsta priset, 530 pund, erlades för en i blätt maroquin inbunden liten bok i kvart format: den är 1471 af Nikolaus Jensen i Venedig tryckta texten till en opera med titeln „Decor Puellarum“. Det näst högsta priset tog ett prakt-exemplar af L'Estroiles Journal de Henri III et Henri IV, neml. 79 pund.

Ett efterlemnadt arbete af Darwin. Inför ett auditorium af Englands mest framstående naturforskare upplästes i Linne-sällskapet i London den 7 dec. ett hittills icke publicerat arbete ur Darwins vetenskapliga kvarlätenheter af hans lärjunge, zoologen George Romanes. Detta arbete är en afhandling öfver „instinkten“, hvilken han ursprungligen skrivit såsom ett sjelfständigt kapitel för sitt epokgörande verk „Arternas ursprung“, men senare åter utelämnadt med undantag af några utvalda stycken. Nu skall afhandlingen publiceras som bilag till ett af Romanes författadt arbete öfver „Djurens andliga utveckling.“ Darwin har här sysselsatt sig med den djuriska instinkten fyra hufvudföreteelser: vandringsdriften, den instinktiva fruktan, byggandet af bo och daggdjurens boningar. Darwin betecknade i allmänhet dessa instinktiva drifter såsom egenskaper, hvilka uppstått i kampen för tillvaron och der efter gått i arf. Skriften slutar med orden: „Dessa instinkter äro icke enkom djuren förläna af skaparen, utan de äro små företeelser af en allmän lag, hvilken beherskar alla organiska kroppars utveckling: mångfaldiga och förändra — må de starkaste blifva vid

ännu vid ingen messa sjungit sitt lilla solo. Såsom en lärka svingade sig hennes röst jublande mot himlen. Straxt efter middagsmåltiden hemtade postbudet från Monthey ett tjockt bref till Doucet. Det kom från dennes notarie och innehöll utom några papper, som Doucet stack på sig, en skrivelse, vid hvars genomläsande den gamles minner utvisade en tilltagande oro. „Du min skapare!“ utropade han, då han genomläst skrivelsen, i det han räckte den åt Verbier. „Ha, ha, ha“, skrattade denne, hastigt genomgående skrivelsen. „At sina vänner gifver han det sofvaude. Vill ni veta huru en Krösus ser ut? Der står en.“ Doucet skakade på hufvudet, medan fru Verbier och Solange sågo frågande omvexlande på honom och på fadren. Denne förklarade saken. Det kapital, af hvars räntor Doucets underhåll hittills bestridits, utgjorde endast hälften af hans ärfda förmögenhet. Beträffande den andra hälften hade genom testamentet blifvit bestämdt, att den till dess Doucet vore till hellsan återställd skulle utlännas mot ränta och att denna skulle kapitaliseras. Af beräkningarna framgick att Doucet för det närvarande egde en förmögenhet af omkring sextiotusen rans. Notarien önskade få kännedom om Doucets bestämmelser angående de

penningar, som blifvit utgifna på halft års uppsägning. Man lyckönskade Doucet hjertligen till hans rikedom. Verbier var den mest lifvade. „Huru skola nu dessa penningar användas?“ frågade han. „I ert ställe skulle jag anlägga en fabrik. Industri, det bär sig.“ „Du borde fråga Roland“, inföll Solange, „han skulle bäst förstå sig derpå.“ „Ja, ja, en fabrik, ja, ja, Roland!“ stammade Doucet, i det han med strålende blickar såg på den unga flickan. „Ack, Solange, Gud vare lofvad, nu kan du dock blifva sängerska; nu hafva vi penningar — penningar, Solange, nu kan jag bekosta allt och jag kommer med dig till Vevey.“ — Med darrande armar omslöt han henne och kysste henne på pannan. „Men hvad skall detta betyda?“ frågade fru Verbier förundrad. „Charles ville ju gifva penningar dertill.“ „O, banna mig icke, moder“, bad Solange, „jag var så ledsen på Charles, att han icke ville dröja här öfver högtidsdagarna, såsom han hade lofvat, och då brydde jag mig icke heller om hans penningar.“ Modrens läppar darrade. „Ja, ja“, mumlade hon, „jag har gjort dig mycket orätt.“

lif, de svagaste gå under!“ I den vid föreläsningen anknutna diskussionen blef Darwins åsigt deris skarp kritiserade af professor Huxley och mr Wallace. Den senare anmärkte, att Darwin skrivit detta arbete redan för trettio år tillbaka, men sedan dess har naturvetenskapen väsentligen vidgats med afseende å djurinstinktens företeelser och han (Wallace) kunde personligen t. ex. icke i fåglarnes vandringer se det, som man vanligen kallar instinkt.

Rochefforts son i Afrika. I Paris „Figaro“ lemnas några intressanta meddelanden om Henri Rochefforts söner. Den yngre, Octave, besöker ännu skolan, under det den äldre, som redan är 22 år gammal och har sin faders förnamn, för några dagar sedan hemkommit från Afrika, hvarest han deltagit i Brazzas expedition. Klimatet i Congo har svårt angripit honom. Andra från dagen för sin ankomst till Congo till afresan derifrån led den unge Rocheffort af en svår feber, som bragte honom till grafvens rand. Den förr så kraftige mannen kan knappast igenkännas. Då hans fader återsåg honom gret han som ett barn. Den unge Rocheffort skildras för öfrigt som en modig man. Brazza hade utnämnt honom till chef för en station i Congo och gifvit honom två dusin beväpnade män, för att skydda sig mot de fiendtliga stammarna. Denna garnison visade sig ej öfverflödigt, ty den unge stationschefen måste ofta tillbakalä de inföddes angrepp och det kom till strider, i hvilka det gafs döda och sårade å båda sidorna. En dag underrättades Henri, att i granskning skulle ega rum en sällsam ceremoni. På en höfdings graf skulle enligt landets sed hans 30 hustrur och likamånga tjenare bringas om lifvet. Henri begaf sig på väg med sin lilla skara, fann på den betecknade platsen allt färdigt för officerscenea, fördref de omkring 2000 negrer, som samlats för att bevitna det grymma skådespelet och betriade de till döden bestämda kvinnorna och slafvarne. Men om han väntat på tack, hade han missräknat sig. De fanatiska kvinnorna voro rasande öfver att de blifvit undanryckta offerdöden.

Telegram till Östra Finland.

Barcelona den 15 dec. Tyska kronprinsen inskeppade sig i går afton för återfärden och beledsagades af befolkningens sympatiska ovationer. **Paris** den 15 dec. Kammaren förkastade med 325 röster mot 191 Raspails förslag att upphäfva franska gesandtskapet vid Vatikanen. **New-York** den 15 dec. Standard-teatern nedbrann i går före föreställningens början. **Belgrad** den 15 dec. Tidnings-

meddelandet att konungen haft konferenser med Ristic är ogrundadt. Konungen beviljade åt Ristic den begärda audiensen, hvarvid Ristic försäkrade honom om sin trohet och lojalitet och förklarade, att regeringens skyddsmåttseglor måste finna hvar och ens godkännande, han sjelf skulle hafva gjort detsamma; vidare protesterade Ristic mot beskyllningen, att han understödd oordningens och revolutionens element, med hvilka han ej haft någonting gemensamt.

Sofia den 15 dec. Tidningarnes meddelande om furstens manifest beträffande författningsrevisionen äro origtiga. Den närvarande sobranien har endast rätt att yttra sin mening, det slutliga afgörandet tillkommer den stora sobranien. Fursten förklarade åt de liberala deputerade, att han öfverlemnade åt folket full frihet att lösa konstitutionella och andra legislativa frågor.

Madrid den 16 dec. Spanska cortes öppnades i går.

Genua den 16 dec. Tyska kronprinsen inträffade i dag och emottogs entusiastiskt af befolkningen; han afreste i natt till Rom, hvarest han inträffar i morgon.

Shanghai den 16 dec. Pariser „Nationals“ meddelande att en palatsrevolution utbrutit i Peking har ej bekräftat sig. I Peking är allt lugnt.

Wien den 16 dec. Efter en arbetarsammankomst i förgår blef den närvarande poliskommissarien skjuten. Gerningsmannen okänd; flere häktningar hafva egt rum.

F. B. K:s

Läsersal hålles öppen för kårens medlemmar alla helgdagar från kl. 10 f. m. till 10 e. m. och söknedagar från kl. 7—10 e. m. — Länbibliotheket hålles öppet hvarje Onsdag och Lördag från kl. 8—9 e. m.

Måndagen den 17 Dec. Hoikka, K., B. II

Kurser.

Försäljningskurs.		Inköpskurs.	
För 74.		För 74.	
St Petersburg k. s.	246: —	241: —	—
London k. s.	25: 35	—	—
90 dd.	25: 17	25: 03	—
Paris k. s.	100: 30	—	—
90 dd.	99: 60	98: 70	—
Hamburg k. s.	124: 20	—	—
90 dd.	123: 20	122: 50	—
Litbeck k. s.	124: 20	—	—
90 dd.	123: 20	122: 50	—
Berlin k. s.	124: 20	—	—
Frankfurt a. M. k. s.	—	122: 50	—
Amsterdam 90 dd.	207: —	205: 50	—
Stockholm k.	139: 10	138: 40	—

Resande.

Den 15 Dec. Handl. Reinhold från Petersburg och pastor Streng fr. Heinjoki, i hotel Imatra; pastor Pettersson från Nykyrka, i societetshuset; filos.kand. Starck fr. St. Andræ, i hotel Toivo.

SAMMANTRÄDEN.

Till allmän kyrkostämma, som kommer att hållas i tyska och svenska församlingarnas gemensamma kyrka den 18 innevarande December kl. 1½ eft. midd. varder nämnde församlingars respektive medlemmar härmed kallade för att öfverlägga och besluta:

1:o. Om bestämmande af annan mindre tidig timme för anställande af de svenska förmiddags gudstjänsterna.

2:o. Om klockaretjänstens förening med orgelnisttjänsten och nuvarande orgelnistens åtagande att under vissa villkor bilda en kör, som under gudstjänsten skulle fungera i klockarens ställe, samt

3:o. Om val af 2:ne revisorer för granskande af kyrkans räkenskaper. Wiborg den 1 December 1883.

Mortimer Forstén.

Skeppsbefälhafvareföreningen i Wiborg. ordinarie sammanträde Thorsdagen den 27 December 1883 kl. 5 eft. m. i Navigationsskolan.

KUNGÖRELSE.

Val af nio stadsfullmäktige kommer att verkställas vid allmän rådhustämma inför Magistraten Thorsdagen den 18 i denne månad emellan klockan 10 och 1 på dagen, såsom anslaget derom å magistratens anslagstafva utvisar; hvilket tillkännagifves. Wiborgs Rådhus, den 3 December 1883.

På Magistratens vägnar: J. G. HEINRICIUS. Th. Aschan.

Val af taxerings- och pröfningsnämnd samt revisorer och revisorsuppleanter verkställas vid allmän rådhustämman inför magistraten Thorsdagen den 20 i denne månad emellan klockan 10 och 1 på dagen, såsom anslaget derom å magistratens anslagstafva närmare utvisar; hvilket tillkännagifves. Wiborgs Rådhus, den 3 December 1883.

På Magistratens vägnar: J. G. HEINRICIUS. Th. Aschan.

AUKTIONER.

Medelst offentlig auktion, som den 18 innevarande December kl. 6 e. m. förrättas i stadens fattighus, utbjudes till den minstfördrande på entreprenad emot borgen leveransen af 70 famnar björk och 190 famnar tallved för fattighusets behof under nästkommande år, äfvensom latrin och smutskastrenhållningen derstädes, såvida annat aftal om sistnämnde göromål derförinnan icke afslutes. Wiborg den 3 December 1883.

På Fattigvårdsstyrelsens vägnar: C. E. AHRENBERG.

Derest laga hinder icke möter försäljes uppå offentlig exekutiv auktion den 19 December klockan 12 i Sorvalinsari Byggnads Daniel Hjerpes äbyggnader jemte arrenderättigheten till det tomtställe, hvarå hans byggnader äro uppförda. J. CALONIUS.

TILL SALU.

Uti J. C. Lagerspetz' Bokhandel: I dag inkommit Ny svensk litteratur.

Uti J. C. LAGERSPETZ' Bokhandel: JULQVÄLLEN En tidning för alla utgifven af Publicist-Klubben 1883. Pris: 1 mark 50 penni.

Folkkolornas elevarbeten försäljas Onsdagen den 19 November kl. 9—2 på dagen och 4—6 e. m. i folkskolehuset vid Alexandersperspektivet.

Julutställning å Arbetsföreningen.

Till nedsatta priser: Finare och enklare tvätt för herrar, fruntimmer och barn.

En god, men begagnad bärverskinspels uti Pant-sarlaks No 61 inne på gården och kan dagligen beses emellan kl. 2—3.

Gården och tomten No 27 vid Katharinegatan å kärret. Närmare på stället.

Utmärkta oljebesparande Smörjapparater för maskiner, enligt nytt patent, jemte derför preparerad smörja, hos G. Hagman.

Till salu inlemnad: En god sjubbekinspels för 200 mark, En pelsalet af ullerskinn för 80 mk, hos R. Schultz.

F. W. MIELCK & Co Vinhandel: Malaga . . . till 4 mk pr flaska. Pedro Ximenes . . . 5 . . .

Kommissionslager af

Symaskiner efter Singers metod, särdeles goda till fabrikspris, hos S. Toth.

Gill Julen.

Mössor, Hattar, Kragar, Schleifer, Blomgarnityrer, Barber, Slöjor, Skinnhattar, Plysch, Mössor och muffar för barn, Handskar och Ylletröjor hos Emma Albrecht.

Gungfolar hos

C. J. Uilberg. Kejsaregatan No 10.

Vackra ryska handarbeten, passande till julklapp och ryska spetsar, hos E. Telkiä. Doktor Palmbergs gård.

Hos S. TOTH finnes tillgång på öfver 100,000 stycken leksaker & galanterivaror till olika pris. Tillika finnas muffar och kragar till nedsatta priser. Nyligen erhållna färgämnen från Stockholm, väl passande för hemfärgning. S. TOTH.

Jul-utställning

af
allehanda Galanterivaror, Toilett- & Parfymerieartiklar
hos **P. Antonoff.**

På G. W. Edlunds förlag har i dag utkommit och säljas hos alla bokhandlare i landet:

Ilmarinen, Illustrerad Almanack för 1884. 5 mk.
Käriven. Berättelser af Maria. 1 mk 25 p.
Romantiska öden. En skildring från tiden närmast efter 1808 — 9 årens krig af Draba Verna. Häft. 1. 1: 25 p.
Anteckningar från det döda huset af F. M. Dostoiewski. 3 mk. (H. D. 1, 44)

JULUTSTÄLLNING

af
Allehanda vackra Galanterivaror,
såsom Alumer, Teaterkikare, Parfymier etc.
hos **N. SOLOWJEFF.**

JULUTSTÄLLNING

af 100,000 st. leksaker,
hos **S. TOTH.**

JULUTSTÄLLNING

i Clouberg & C:o bokhandel.

Åbo Skjortmagasin.

JULUTSTÄLLNING

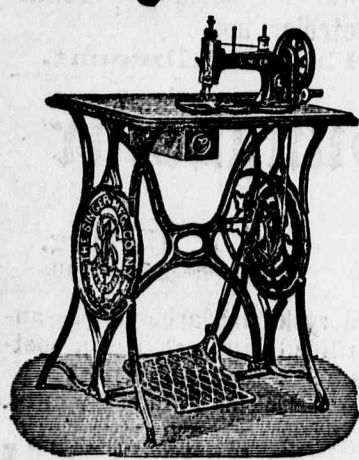
hos **CARL FR. JUSELIOUS.**

Den bästa och mest praktiska gåfva för en god husmor

till Julen

äro

Original Singers Symaskiner

hvilka
erhållit på verlds-
utställningen i

Amsterdam

första och högsta
priset

Heders-Diplom.

Äkta blott

då maskinen på armen i guld-
skrift bär firmans fulla namn
„The Singer Manufacturing Co“ som ock förestående
fabriksmärke och åtföljes af ett med min underskrift
„G. Neidlinger“ försedd garanti-intyg.

På alla verldsutställningar, som hittills hållits i Paris, Wien, Philadelphia, hafva Original Singer Symaskinerna äfvenså tillerkänts högsta belöningarne, och äro de således med anledning af det dem åter visade företrädet äfven för det närvarande de förnämsta och ändamålsenligaste.

1882 sålde The Singer Mfg. Co 603,292 maskiner.

Försäljas med full garanti emot ringa handpenningar samt veckoafbetalningar från **3 mark.**

G. NEIDLINGER, Wiborg, Katharinegatan 66.

Kuopio,
Kommerserådet Ranins gård.
Kotka,
fru Markoffs gård.

S:t Michel,
Skogbergs gård.
Joensuu,
Handelsgatan.

Privata Flickskolan

i
Fredrikshamn

får härmed tillkännagifva, att examen med nya elever, som önska vinna inträde i skolan, eger rum den 15 Januari 1884, och kunna dessa derförinnan anmälas skriftligen hos skolans föreståndarinna fru H. von Schoultz. — Vidare upplysningar uti annonsen i N:o 166 af Helsingfors Dagblad.

Direktionen.

(H. D. 3, 20)

STORT LAGER af UR,

dessas dagar inkomna:

Fickur, fina och eleganta af guld och silfver för fruntimmer och herrar,
Väggur, Amerikanska, Franska och Tyska.
Väckare-ur, vackra, af nysilfver.
Urkedar och **medaljonger** af guld, silfver, nyguld och stål.
Glasögon och **Pince-nez**, innefattade i guld-, sköldpadd- och stålbgar,

hos

A. HAGELBERG.

Jul-utställning

hos

W. ETtinger.

JULUTSTÄLLNING

uti

J. C. Lagerspetz bokhandel.

Hos

M. IVANOFFSKY

stort urval

Julgransprydnader,
D:o ljus,
D:o ljusstakar,
D:o konfekt,

Marmelader,
Konfekter,
Karameller,
Knallbonbons,
Bärsylter,
Fruktsylter,
Fruktsafter,
Chokolade,

Vindrufvor,
Äppel, ryska o. tyska,
Appelsiner,
Mandariner,
Päron,
Nötter, alla slag,
Casfagner,
Plommon, färska,
Fikon, d:o,
Aprikoser, d:o,
Krukrussin,
Krakmandel,

Färsk Caviar.

Songa,
Sill,
Lax,

Skinkor,
Korf af flere sorter,
Fogelost,

Pressad Caviar.

Engelska, franska, tyska, svenska, amerikanska och inhemska
Conservor & Soyor.

Sippola-
Chester-
Roquefort-
Ost!

Tilsiter-
Backstein,
Emmerthaler,
Ost!

Edamer,
Grön,
Pott,
Ost!

samt flere andra sorters Ost.

Utländska och inhemska Cigarrer och Papyrosser,
Tväl & Parfymier,
Glas, Porsliner, Fajanser, m. m., m. m.,

hos

M. IVANOFFSKY.

Tammerfors Bomulls- & Linnefabri-
kater, Bomullsgarn, lingarn & ull-
garn och diverse enklare handarbeten
hos **SERAFINA HENRIKSON.**
(i f. d. Fru Wallenil handelslokal.)

En fyrsittig **Kasansk släde** och
en s. k. **Uskela släde**, i gården
N:o 10 i Nystaden, vid förfrågan hos ku-
sken Daniel.

F. W. MIELCK & C:o

Vinhandel:
RHENSKA VINER.
Rüdesheimer Berg till *Trp*: 6: — pr flaska
Hochheimer " " 5: —
Geisenheimer " " 4: 50
Niersteiner " " 2: 80
Claus Johannsberger " " 3: 60

Åstundas köpa.

I gården N:o 18 i Wiborgska förstaden önskas köpa en **bevägnad till** af vargskinn eller färskinn, eller i brist af sådant, **beredda färskinn.**

UTBJUDES HYRA.

Ifrån den 1 Juni 1884 uthyres en större lokal. Närmare hos **M. I. SCHAVORONKOFF.**

Съ 1-го Юня 1884 отдаётся большое помещеніе, состоящее изъ 9-ти комнатъ и кухни; подробности у **М. И. ЖАВОРОНКОБА,**

DIVERSE.

Открывается мѣсто преподавателя финскаго языка въ Выборгскомъ Русскомъ Реальномъ Училищѣ. Пока 5 уроковъ въ недѣлю, предлагающіе занять эти уроки должны быть свѣдущи въ дѣлѣ преподаванія и хотя немного знать русскій языкъ. Для переговоровъ явиться къ Директору училища въ домъ Мендтъ, площадь С. Анна.

Den som vore hugad att vid Ryska Realskolan i Wiborg åta sig lärareplatsen i Finska språket, tillsvidare med undervisnings-skyldighet af 5 timmar i veckan, behagade derom anmäla hos skolans direktor, boende i Öfverstinnan Mendts gård i Kron St Annæ stadsdel. Vana vid undervisning samt helst någon kännedom i Ryska språket erfordras.

Joka haluaa Wiipurin Benäläisessä Realikoulussa antaa opetusta Suomen kielestä, wataisefsi 5 tuntia wiikossa, ilmoittakoon itenfä koulun johtajalle, asuwa ewerstinnan Mendt'in kartanossa Terwaniemellä. Tottumus opettuksesta ja joku taito wenäjän kielestä on wälttämätön.

Докторъ А. П. Гейзелеръ
принимаетъ больныхъ ежедневно
отъ 10—11 ч. утромъ
и отъ 5—6 ч. вечеромъ.
Домъ фонъ МЕНТА.
Ст. Анненская площадь,
квартиру можно узнать въ русскомъ реальномъ училищѣ.

Hiermit die Anzeige, dass ich mich in Wiborg als Arzt niedergelassen habe. Sprechstunden täglich von 10—11 Uhr Morgens und 5—6 Uhr Abends.
Dr. Arthur Heiseler.
pract. Arzt.
Haus von Mend, St. Annenplatz,
Zu erfragen in der russ. Realschule.

Liförsäkrings-Bolaget

NEW-YORK

i NEW-YORK

grundadt år 1845,

(med hufvudkontor för Europa i Paris)

Garantifond 263 millioner Francs

(mot 245 millioner år 1881).

Detta bolag är fullkomligt ömse-sidigt. Garantifonden, såväl som hela vinsten tillhör uteslutande försäkringsstagarne. Bolaget meddelar lif-försäkringar på listid och på 10, 15 och 20 år (tontin systemet) till lägsta premier, samt lifräntor och utstyrselkapital.

Prospekter och närmare upplysningar erhållas af

G. Hagman.
General Agent
för Finland.

Rik kan man blif-
va genom att spara 3 mark,
etc. månatligen. —

Huru?

Genom att köpa olika Stats Obligationer med vinster mot månatliga afbetalningar

Hvar?

Hos **Uno A. Mustonen i Wiborg.**
General-Agent för Finland

för

Bankirhuset
Schumacher & C:o i Frankfurt a. M.

BELVÉDÈRE.

Tisdagen den 18 December

Populär Konsert

Början sker kl. 8 e. m.

Bantåg af på alla dagar:

Till Petersburg kl. 7 f. m. och 7.8 e. m.
Till Helsingfors kl. 1.15 e. m.
Godståg afgår med passagerarevagn från Wiborg till St Petersburg kl. 12 på dagen och från Wiborg westerut kl. 3.15 e. m.
Nattåg till Helsingfors endast Fredagar kl. 10.40 e. m.

Wiborg. Östra Finlands tryckeri. 1883.